

Smokie á palli í íróttarhólini á Hálsi leygarkvöldið. Frá vinstri eru teir bassspálarinn Terry Utley, trummu-sláðarin Steve Pinnel, söngurinn og gítar-spálarinn Allan Barton, gítarspálarinn Allan Silson og tangentspálarinn Martin Bullard

Smokie-konsertin leygarkvöldið:

Meira Hjarnar enn Smokie

Drúgt gekk áðrenn Smokie kom á pall – Hjarnar átti meginpartin av kvöldinum. Men ta stuttu tíð Smokie stóð á palli, kom góður tónleikur frá bólkinum

Eftir Hjördís H. Jensen
Myndir: Áki Hermansen

Leygardagin 21. januar var Smokie aftur á palli í Føroyum. Konsertina sum var í høllini á Hálsi, byrjaðu

Hjarnar, ið bert skuldu spæla frá 21.00 til 22.00 og síðani skuldi Smokie spæla til kl 1.00. Teir komu tó ikki

á pallin fyrr enn kl 0.30 og spældu so til kl 2.00, og tað vil siga at Hjarnar átti meginpartin av konsertini.

Nakað væl av fólki var komið, men tó ikki so nógv sum roknað var við. Roknað var við meir, tí at í Suðuroynni, Sandoyinni og aðra staðni var selt væl meir enn

tað plagar, men tað komu ikki so nógv sum roknað var við. Hetta kann koma av at billettin var í so dýr, 230 kr. um hon var avlögð, og 300 kr. við hurðina

Tá ið Smokie byrjaði at spæla var so trøngt við hurðina, at tað bar næstan ikki til at koma inn, og kontrollarnir høvdu nógv at gera við at ansa eftir at ongin kom inn uttan billett. Sjálvt um Smokie spældi stutt, spældu teir gott og fólki dæmdi væl. Nógv fólki stóð frammi við pallin og klappaðu, og tá stillir og kendir sangir sum t.d. »Living next door to Alice« og aðrir ljóðaðu stóðu tey og livdu og sungu við. Serliga lyftist stemningurin, tá teir spældu slagaran »Oh Carol«. Tendirar í hópatali bleiktraðu í høllini.

Fimm manns manna bólkin Smokie og teir vóru sera lívligir á pallinum. Teir stóðu ikki stillir, tá lívlig lög vóru á skránni. Fólki royndu eisini at sleppa upp á pallin at nerta við teir, so sera lívligt var frammi við pallin. Eisini vóru tað nakrir sokallaðir »blottarar«, summir gingu við tærum yvir kroppi, men aðrir fóru eisini úr buksunum og vísu óter-

liga fram.

Utan fyrri høllina var eisini liv í. Har gingu fólki við brennivini og øl og royndu at selja, eisini keyptu tey ið onga billett høvdu, billettir frá teimum ið ikki orkaðu meir ella vóru so full, at tey dottu av hvørja løtu. Tá komu billettarnar heilt niður í 50 krónur, so tað vóru ikki bara dýrar billettir, ið vórðu seldar.

Man kundi eisini keypa heitan mat, og tað mundi vera gott hjá øllum teimum ið stóðu køld uttanfyri og snakkaðu við fólki ella kanska biðaðu til tey fingu eina billett ella rúsdrekka bíliga.

Knívur á lofti

Tað vóru ikki nógv, ið lógu avdottin á sjálvari konsertini, men nógv høvdu eina góða kenning. Nakað av bardaga var og knívar vóru eisini frammi, tað vóru tveir ungir dreingir ið høvdu fingið ov nógv at drekka, teir vóru ósamdir um okkurt og tá ein lóta var farin stóðu

Fýra glaðir skopungingar á Smokie-konsert – frá vinstri Finnbogi, Kári, Jan og Michael

Karl Martin Samuelsen og hinir í Hjarnum fingur íkiligan møguleika at spæla nýtt og gott gamalt frá teirra hond. Teir skuldu bert vera ein tíma á pallinum, men ein hálvur tími varð lagdur aftrat – og tað gjørdi einki...